մեզ՝ երբ բանը սպառին և գործը թագաւորեն։ Ի 1879 թվին Քրիստոսի»։

Ինչպէս վերևն գրել եմ, 1888 թուին հոկտ. գնացինք այնտեղ ուխտ բաւական բազմութեամբ՝ և առաջնորդեց մեզ երեցփոխան պ. Սարգիս Չահրջանեանց, և ընդունեցին մեզ և հիւրասիրեցին սուրբ Գրիգորիսի մօտ Մեծապատիւ զաւառապետ Իւան Մօսէիչ Աստուածատուրեանց և նորա ամուսին Հուխսիմէ տիկինը, որ էր դուստր յիշեալ Կաճկաճեանցի։ Բերդի հարաւային դրան մեծ դարբասի ճակատին քանդակուած կան երկու առիւծներ և նրանց ներքև մի արապական արձանագրութիւն, որը երևում է որ Արապացիք Քրիստոսի 650 750 յանուն իրենց նոր մարգարէ Մահմէտի գինուորած՝ այս կողմերը արշաւելու ժամանակն են բերդը կամ դուռը նորոգել և գրել. և այն արձանագրութեան պատճէնների օրինակը յանձնեցի Դարբանդի Աբրահամ քահանայ Սպանդունուն, որ յարմար միջոցում թուրք կարդացողի ձեռօք օրինակել տայ զգուշութեամբ և ուղարկէ, որը և 1892 թուի օգոստոսին իւր գրութեան հետ ուղարկեց այն արձանագրութեանց պատճէնները, որը աչն հանգէպդ են գրած, գրուածոցս ընթերցող, Տէր Աբրահամի գրութեան պատճէնի հետ, որ նոյնես և եթէ կարող ես, արձանագրութիւնը կարդաս և թարգմանես, և ցոյց տաս, թէ ով է այդ արձանագրութիւնը թողել մեզ հետաքրքրութեան համար[1]։

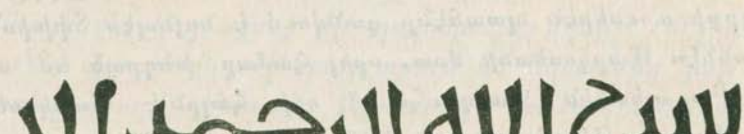

Այսպիսի արապական արձանագրութիւնք շատ կան մզկիթների վրա յԾրևան, Նախիջևան, են. բայց որպէս թուրք

[1])Դարբանդ Նամէի ասելով Քուֆի գրերը ցոյց են տալի, որ Դարբանդի պարիսպները նորոգել է Գասիր իբն Միւէնիէ Բաղդադի խալիֆայն։